

никогда не ще я найдешъ." Най послѣ отиде и сѣдна на брега, гдѣто бѣ ся разговорилъ съ нея въ преждни денъ, и като видѣ морето, въ което бѣ видѣлъ да става невидимъ корабъ-аъ, който отнесе Виргинія, плака изобилно.

При това мыго послѣдовахме по стезыте му, защото ся бояхме да не бы ся случило нѣкое пагубно слѣдствіе отъ смущеніето на ума му. Майка му и госпожа Лятуръ го умоляваха, съ най нѣжныте слова, да не умножава нишната скорбь съ своето охканіе. Най послѣ втората сполучи да го успокои, като го выкаше съ имена способны да раздражатъ неговите надежды наричаше го сынъ нейнъ, прелюбезный сынъ, зеть, младоженикъ предопредѣленъ за дещеря ѳ. Убѣждиго да влѣзе удома, и да яде мало. Сѣдна убо на трапезата съ насъ близъ мѣстото гдѣто сѣдеше отъ дѣтство другарката му, и, като че бѣ она юще въ присутствіе, говоряше ѳ и ѳ преносяше колкото ястія знаеше че она обыча. Но като разумѣваше прельщеніето си начнаваше да плаче. Въ слѣдующыте дни собра всыте що послужиха за употребленіе нейно, най сетныте цвѣтя, които она бѣ носыла, и коко-совата чаша съ която имаше навикновеніе да піе;